

ПРОГРАМНО-ЦІЛЬОВИЙ ПІДХІД В УПРАВЛІННІ РОЗВИТКОМ МУНІЦИПАЛЬНОГО УТВОРЕННЯ

Бутусов О.Д., аспірант

ДВНЗ «Ужгородський національний університет»

Актуальність вирішення питань управління розвитком території обумовлена станом сучасної ринкової економіки. Сьогодні кожне муніципальне утворення багато в чому самостійно несе відповідальність за свій комплексний соціально-економічний стан, імідж і перспективи розвитку. Досягнення довгострокових стратегічних цілей муніципального утворення формує об'єктивні передумови узгодження довгострокових комплексних рішень і поточних бюджетних завдань. Як інструмент вирішення даного завдання може бути використаний програмно-цільовий підхід розробки довгострокових програм економічного розвитку. Програмно-цільовий підхід є конкретизацією системного підходу при прийнятті рішень в складних системах і важливим напрямком прогнозування. Переваги програмно-цільового методу виявляються в тому, що його реалізація дозволяє мобілізувати додаткові фінансові та матеріальні ресурси для вирішення завдань, що вимагають великої тривалості інвестиційного циклу. Реалізація програм сприяє як просторовій (об'єднання дій економічних агентів різних галузей чи форм власності), так і тимчасовій (досягнення чіткої послідовності руху до кінцевої мети) економічній інтеграції [1, с. 81].

Основними перевагами програмно-цільового планування є [2]:

- Спрямованість на вирішення комплексних завдань, що стоять перед муніципальним утворенням як еколого-економічною системою;
- Тривалий горизонт планування, порівнянний з термінами віддачі та окупності інвестицій, що дозволяє оцінювати середньостроковий і довгостроковий соціальний, екологічний та економічний ефект;
- Системний підхід до формування комплексу взаємоузгоджених по ресурсах і термінах заходів для досягнення поставлених цілей;
- Більш відкритий в порівнянні з іншими методами прогнозування порядок формування програм та ходу їх реалізації;
- Високий ступінь прозорості програмних заходів, забезпечення контролю за ефективністю витрачання державних коштів;
- Можливість оперативного та ефективного коригування програмних заходів, що забезпечують гнучкість проведеної політики, і швидкого реагування на зміну умов реалізації програми;

- Можливість в рамках програм комбінувати і поєднувати зусилля органів влади різних рівнів та приватного сектору економіки.

В якості основних особливостей програмно-цільового підходу до вирішення завдань розвитку можна відзначити наступні [3]:

1. Державні цільові програми спрямовані на вирішення як загальнодержавних, так і локальних проблем суб'єктів країни і окремих міст і орієнтовані на кінцевий результат;

2. Державні цільові програми являють собою цілісний об'єкт управління незалежно від відомчої належності їх складових елементів;

3. Державна цільова програма передбачає розробку відповідного ресурсного забезпечення (фінансового, матеріального і т. п.);

4. Всі державні програми взаємопов'язані між собою і є важливим інструментом у системі державного регулювання економіки.

Процес формування цільової програми повинен включати наступні етапи: Аналітичний етап; Визначення стратегії; Формування програми; Оцінка фінансових і ресурсних можливостей.

Під цільовою комплексною програмою розуміється ув'язаний за ресурсами, виконавцями та строками виконання комплекс соціально-економічних, виробничих, науково-технічних, організаційно-господарських та інших завдань і заходів, спрямованих на вирішення важливої народногосподарської проблеми найбільш ефективними способами і у встановлені терміни. Програма повинна мати чітко виражений цільовий характер, суворо орієнтуватися на повне рішення поставленої проблеми, характеризуватися певними кінцевими (цільовими) результатами (показниками). Таким чином, в умовах швидкої зміни і зростаючої складності видів господарської діяльності та управлінських технологій обов'язковою умовою є безперервний розвиток і підтримка інформаційної системи управління цільовими програмами. Планування інформаційної стратегії пов'язано зі стратегічними інформаційними потребами та технологічною архітектурою, яка потрібна для виконання місії, цілей і стратегій цільових програм.

Література:

1. Никонова, Я.И. Организация стратегического планирования устойчивого развития крупных городов: теоретические и методологические аспекты. Монография [Текст] / Я.И. Никонова, М.В. Каркавин, Е.С. Димакова; под ред. А.Г. Ивасенко; Мин-во обр. и науки РФ; Федер. агентство по обр.; Новосиб. гос. тех. ун-т, Бердский фил. - Новосибирск: Изд-во СО РАН, 2008. – 234 с

2. Ярошевич Н.Б. Проблеми запровадження програмно-цільового методу планування місцевих бюджетів в Україні // Науковий вісник НЛТУ України. – 2010. – Вип. 20.8. – С. 270-275.
3. Ливдар М. Програмно-цільовий метод складання бюджету // Галицький економічний вісник. – 2009. - №2. - С. 109-114.